

En certs aspectes, no sé quina és la diferència entre la revista “Pronto” i el diari “El Mundo”. Si de cas, existeixen certs matisos: la revista fa “salsa rosa” del cor dels famosos, i el periòdic madrileny fa sang del cor dels morts. La qüestió és guanyar molts diners, i a qualsevol preu. La setmana passada, l’esmentat diari, en primera plana i a tota pàgina, publicava la notícia de la implicació de Rafé Zhueir en els atemptats de l’11-M, un personatge que no solament es convertia en supernotícia per ser un dels confidents habituals de la Guàrdia Civil, sinó també, i sobretot (euros!) perquè va estar relacionat, durant el govern de Felipe González, amb els GAL. Pedro J. Ramírez no és dels qui desaprofiten un titular econòmicament tan sucòs com aquest.

També la setmana passada, quina casualitat, l’expresident valencià, exministre i exportaveu del Govern, Eduardo Zaplana, declaraba tenir una “intuïció sobre el 11-M”, és a dir, com sol dir-se en castellà, tenia una “corazonada”, paraules que ens venen a confirmar que, efectivament, la premsa del cor no únicament ha conquerit les pàgines d’esports sinó també les de política: “Yo no digo que haya una mano negra —afirmava sobre els atemptats— , pero se han producido una serie de hechos que no han sido normales”. No sense justificació, aquesta paranormalitat en les sensacions de Zaplana sobre l’11-M han provocat que el bategen amb el malnom de “Eduardo Sexto Sentido Zaplana”. Mentrestant, el diari El Mundo li feia costat a l’exministre titulant que “El gobierno anterior tuvo la sensación de que alguien jugaba con él tras el 11-M”.

Tan tendenciosa era aquesta informació que a aquest diari nomès li faltava dir, això sí, amb l’ajuda de Rappel, que Felipe González era “amic” de Bin Laden i es va posar d’acord amb Al-Qaeda per guanyar les eleccions... I aquesta nit, un especial en el Tòmbola!